

Cant a les Borges del Camp

Sardana de Tomàs Sagué i Camó (1975)

Lletra d'Enric Solé i Sans (1975)

Adaptació de text de Tomàs Sagué i Camó (1976)

En un extrem del Baix Camp,
bella terra catalana,
sobresurt xamós un poble,
el meu poble: Les Borges del Camp.

Canta al seu entorn la plana
i la muntanya. Canta un bell cel
blau, encès i ple de llum, i
de la Mina del Molí canta la copiosa aigua.

Canta l'avellaner i l'olivera;
i, en arribar l'abril, quan mou
pessigollera la garbinada, canta
l'ocell el sobrebò de la rosa esclatada.

Canta enclotada la Font de les Escales;
canten els aires des del camp.
Canta nostra Verge de la Riera
dins el recer del Serret del Pasqual.

No resta nostre cor tancada
l'amistat, ni la malgastem endebades.
volem que el foraster en guardi bon record
de l'escalf de la nostra abraçada.

Cantem, cantem, cantem; que ressoni forta
la nostra veu. Que la Verge de la Riera,
com nosaltres de catalana, s'ompli
de goig, de goig palpitant nostre amor
per la sardana, nostre amor per la sardana.

En un extrem del Baix Camp
terra fresca i ventolera
s'alcen les Borges del Camp,
i l'ermita de la Riera. ✻

